

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

ไม่มีคดมึงคือธรรม

ความจำนี่มันหดเข้ามาๆ เช่นอย่างเมื่อวานนี้ไปไหน พอมาถึงวันนี้ระลึกไม่ได้แล้ว ต้องนึกนานถึงจะได้ เช่นอย่างเมื่อวานนี้ไปไหนมามันก็ระลึกไม่ได้ คือมันหดเข้ามาๆ ความจำ แต่สังขารมันปรุงของมันได้เรื่อย ๆ สังขารนี้รู้สึกว่ามันไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงในความคิดความปรุง สัญญานี้กุดตัวน คือคอยจำ ๆ กุดตัวนเข้ามาๆ สังขารความคิดปรุงเรื่องนั้นเรื่องนี้อะไรนี้ก็เห็นคิดอยู่ธรรมดา นี่เราพูดถึงเรื่องสังขารที่ไม่มีอะไรมาบังคับนะ คือสังขารนี้เป็นเครื่องมือของทั้งกิเลสทั้งธรรม ถ้าเป็นเครื่องมือของกิเลสแล้วกิเลสจะผลักดันออกให้คิดเรื่องนั้นเรื่องนี้ สัญญาก็จำไปตามๆ กัน แต่สังขารรู้สึกว่ามันไม่ค่อยเปลี่ยนแปลง มันก็คิดของมันได้ธรรมดาๆ แต่สัญญานี้เปลี่ยนแปลงมากทีเดียว จำไม่ค่อยได้ สังขารนี้คิดธรรมดา

คือสังขารของสามัญชนทั่วๆ ไปนี่เป็นเครื่องมือของกิเลส เรียกว่าร้อยเปอร์เซ็นต์เลยก็ได้ กิเลสจะผลักดันให้คิดเรื่องนั้นเรื่องนี้เรื่อย ทางนี้ก็คิดไปตามนั้นๆ ความจดความจำก็จำไปตามนั้น ตาเห็นรูป สังขารขึ้นแล้วคิดแล้ว หูได้ยินเสียง สังขารคิดขึ้นแล้วๆ สังขารสมุทัย คือกิเลสที่นั่นแหละท่านเรียกว่าสมุทัย แดนแห่งทุกข์ คือสถานที่เกิดแห่งทุกข์ ท่านเรียกว่าสมุทัย เป็นต้นเหตุที่จะให้เกิดทุกข์ ตัวนี้เป็นผู้สร้างเหตุ ทุกข์เป็นผล ท่านจึงเรียกว่า ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค

สังขาร ความคิดของคนทั่วๆ ไปนี่ กิเลสเอาไปใช้เป็นเครื่องมือของกิเลส ในขั้น ๕ นี่เป็นเครื่องมือของกิเลสทั้งนั้น รูปร่างของเรานี้ก็เป็นเครื่องมือของกิเลส สุขความทุกข์ได้จากสิ่งสัมผัสจากความคิดความปรุง ความรู้ความเห็นต่างๆ ได้ยินได้ฟังมันก็เกิดสุขเกิดทุกข์ขึ้นมา สัญญา ความจำได้ จำบ้านนั้นเมืองนี้ จำชื่อจำเสียง เหล่านี้เรียกว่าสัญญา สังขารนี้คือความคิดความปรุง คิดดีคิดชั่วเป็นเรื่องสังขารคิดดีคิดชั่วไปเรื่อย ๆ วิทยญาณ ความรับทราบ ตาสัมผัสรูปรับทราบแยบๆ หูรับทราบทางเสียง ได้ยินเสียง เรียกว่า วิทยญาณทางหู พอเสียงนั้นดับไปอันนี้ก็ดับไป

รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิทยญาณ ท่านเรียกว่าขั้น ๕ ท่านแปลไว้สองนัย แปลว่าขั้น ๕ แปลว่า กองก็ได้ แปลว่าหมวด ถ้าเกี่ยวกับเรื่องหนังสือก็เรียกว่าหมวด ถ้าเกี่ยวกับเรื่องของบุคคลก็เรียกว่ากอง ย่นลงมาหากองทุกข์ก็ได้วางั้นเถอะนะ มันกองอยู่ใน

นี้หมดแล้วกองทุกซ์ ชั้นระ แปลว่า กอง หรือแปลว่า หมวด ถ้าเกี่ยวกับเรื่องหนังแสหนังสือ ท่านแยกออกเป็นหมวด ถ้าเรื่องของธาตุของชั้นธ้อย่างนี้ท่านเรียกว่ากอง กองรูป กองเวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ เป็นหมวดเป็นกองไปอย่างนั้น แต่สังขารตุมันก็ไม่เห็นจะคร่ำคร่าชรา มั่นคิดของมันได้เรื่อย ๆ แต่สัญญาความจำนี่เสื่อม เรื่องวิญญาณที่จะรับทราบทางตา หู จมูก ลิ้น กาย มันแล้วแต่เครื่องมือรับทราบ ถ้าตาบอดเสียมันก็ไม่เห็น จักขุวิญญาณ โสตวิญญาณ คือรู้ได้ทางตาทางหูท่านเรียกวินญาณ ๆ

ตามองเห็นอะไรรู้ขึ้นมา หูได้ยินอะไรรู้ขึ้นมา ท่านเรียกว่าวิญญาณ ความรับทราบ ๆ และดับไปในขณะที่สิ่งนั้นผ่านไป ๆ เวทนา คือความสุข ความทุกข์ ที่ได้จากสิ่งสัมผัสเหล่านี้ เกิดความสุขบ้าง ทุกข์บ้าง ขึ้นมา หรือเฉย ๆ บ้าง ท่านเรียกว่า รูป เวทนา สัญญา ความจดจำ จำชื่อจำเสียง จำบ้านจำเมือง เช่นจำหนังสือเหล่านี้เรียกว่าสัญญา ความจำ สังขารความคิดความปรุง ปรุงดีปรุงชั่ว คิดดีคิดชั่ว เรียกว่าสังขาร วิญญาณ ความรับทราบ ตามองเห็นรูปรับทราบ หูได้ยินเสียงแพล้รับทราบ วิญญาณรับทราบทางตา หู จมูก ลิ้น กาย ในชั้นนี้ ๕ เป็นอย่างนี้

เราหนักที่ชั้นนี้ละสำคัญมาก สังขารชั้นนี้ สัญญา เตี้ยนี้ไปไหนมันจำไม่ค่อยได้ ไปมาแล้วจะจำนี่ต้องคิดเสียก่อน คิดแล้วดับไป ๆ เมื่อก่อนนี้ไปไหนนั่น คือความจำมันจะไม่เอาไหนแล้ว ต้องคิดนาน ๆ ถึงจะแย้มออกมา อ้อ ไปนั้น ธรรมดาพอว่าไปไหน มันพบ แต่ก่อนนะ เตี้ยนี้ไม่แล้วความจำ นี้เรียกว่าความจำ สังขาร คือความคิดความปรุงเรื่องดีเรื่องชั่ว ถ้าชั้นของปุถุชนคนมีกิเลส เช่นสังขารชั้นนี้ เป็นต้น ชั้นนี้ก็เครื่องมือของกิเลส คิดตั้งแต่เรื่องของกิเลสไปเรื่อย ๆ ตลอด คิดเรื่องอรรถเรื่องธรรมก็เรียกสังขาร แต่คิดเรื่องอรรถเรื่องธรรมน้อยมาก สำหรับผู้ไม่เคยทางด้านธรรมะ ดีไม่ดีไม่ได้คิดเรื่องธรรมเลย คิดแต่เรื่องกิเลสเป็นหลักธรรมชาติของจิตดวงนั้นที่มีกิเลสฝังอยู่ในนั้น ผลักดันออกมาให้คิด ๆ เด็กผู้ใหญ่คิดได้ทั้งนั้นแหละเรื่องกิเลสอยู่ภายในใจ นี้เรียกว่าสังขารนี้เป็นเครื่องมือของกิเลส

ทีนี้พอชำระกิเลสอยู่ในนั้นออกหมดโดยสิ้นเชิงแล้ว สังขารก็เป็นกลาง ๆ เป็นเครื่องมือได้ทั้งกิเลสได้ทั้งทางธรรมะ ถ้าหมุนไปทางธรรม สังขารนี้ก็ไปทางธรรม คิดเรื่องอรรถเรื่องธรรม เรื่องดีเรื่องชั่ว เรื่องละเรื่องถอน นี้เรียกว่าสังขาร ทีนี้แยกไปอีกว่า สังขารของปุถุชนกับสังขารของพระอรหันต์ หรือชั้นของปุถุชนกับชั้นของพระอรหันต์ ชั้นระ แปลว่ากอง ชั้นนี้มีอยู่ ๕ กอง รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ เรียกว่า ๕ กอง เป็นชั้น

ของปุถุชนหนึ่ง ชั้นของพระอรหันต์หนึ่ง พระอรหันต์สิ้นกิเลสเรียบร้อยแล้ว ชั้นนี้เป็นเครื่องมือใช้ทางด้านธรรมะธัมโมไปเรื่อย ๆ

ที่นี้กิเลสเอาเป็นเครื่องมือ ชั้นของคนมีกิเลส ชั้นเหล่านี้เป็นเครื่องมือของกิเลส ล้วน ๆ มันต่างกัน คือคิดปรุงเรื่องอะไร ๆ นี้ มีตั้งแต่เป็นไปตามกิเลส กิเลสพาให้คิดให้ปรุง ให้ยึดให้ถือทุกอย่างไปเลย นี่เรียกว่าชั้นของปุถุชน มีทั่ว ๆ ไปหมดอันนี้นะ ชั้นของพระอรหันต์เป็นชั้นล้วน ๆ ไม่มีกิเลส ท่านเรียกว่าชั้นล้วน ๆ มีแต่ธรรมใช้เป็นเครื่องมือ เช่น ใช้แนะนำสั่งสอน ใช้ทำประโยชน์ให้โลกก็ใช้ แต่ท่านไม่ยึด ชั้นของท่านท่านไม่ยึด ท่านเอามาใช้เฉย ๆ แต่กิเลสนั้นยึด ยึดหมด ต่างกันอย่างนี้ จึงเรียกว่าชั้นของคนมีกิเลส กับ ชั้นของพระอรหันต์ ชั้นของกิเลสเป็นไปด้วยกิเลส กิเลสเป็นเจ้าของ นำไปใช้ได้ทุกแบบ ทุกฉบับ ชั้นของท่านผู้สิ้นกิเลสเรียบร้อยแล้วเป็นชั้นล้วน ๆ ท่านไม่ยึด ท่านต้องการท่านก็ใช้ ใช้แล้วท่านไม่ยึด เรียกว่าเป็นชั้นล้วน ๆ ชั้นของพระอรหันต์เรียกว่าเป็นชั้นล้วน ๆ ชั้นของปุถุชนเราเป็นชั้นของคนมีกิเลส พวกกันจำเอา

เรื่องชั้นนี้มีอยู่เหมือนกัน แต่สำคัญอยู่ที่ผู้รับผิดชอบภายในคือใจ ใจเป็นผู้รับผิดชอบ ใจเต็มไปด้วยกิเลสยึดหมด ใจเป็นผู้รับผิดชอบ ใจเป็นผู้สิ้นกิเลสไม่ยึด เรียกว่าอาศัยใช้ไปอย่างนั้น ที่เอามาพูดเหล่านี้ไม่ใช่ไปดึงไปหาเอามาตั้งแต่ธรรมะดึกดำบรรพ์กาลไหน ๆ กับใดกับปีใด สมัยนี้ไม่มีความหมาย ไม่ใช่อย่างนั้นนะ ธรรมะที่กล่าวเหล่านี้เป็นธรรมะสด ๆ ร้อน ๆ มีอยู่กับทุกรูปทุกนาม กับใจของเราทุกคน ๆ ไป สด ๆ ร้อน ๆ ทั้งฝ่ายกิเลสทั้งฝ่ายธรรม อยู่กับตัวกับชั้นของเรา กับใจของเรา สด ๆ ร้อน ๆ ด้วยกัน ไม่ได้ไปอยู่ในดึกดำบรรพ์กาลไหน ๆ ที่ไหน ๆ ว่าสุดเอี่ยมหมดหวังอะไรนะ มันอยู่ในนี้ ที่กล่าวเหล่านี้

เช่นอย่างชั้นพระอรหันต์ ชำระกิเลสออกหมดแล้วจะเห็นชั้นตัวเองขึ้นมาทันที แต่ก่อนชั้นเป็นยักษ์เป็นเปรตเป็นผี ชั้นนี้เป็นลิงไปเลยเทียว เจอะอะไรมันควำมับ ๆ นี้ ชั้นของปุถุชน ชั้นของพระอรหันต์เพียงผ่านไป ๆ ท่านไม่ยึดท่านไม่เกาะ เหมือนอย่าง เศรษฐีเดินผ่านไปตามหน้าร้าน ไม่เหมือนกับคนทุกข์คนจนหรือขโมย ขโมยผ่านหน้าร้าน เจ้าของเผลอไม่ได้ ฉวยมับ เศรษฐีผ่านหน้าร้านไม่สนใจกับสิ่งของใช้ไหมล่ะ เพราะเจ้าของมีพอแล้ว นี่ใจของท่านมีพอทุกอย่าง ท่านไม่ยึดอะไร กระทบอะไรสัมผัสอะไรท่านก็ผ่านไป ๆ ท่านไม่หิวไม่โหย ท่านไม่ยึด จึงเรียกว่าเป็นชั้นล้วน ๆ สำหรับพระอรหันต์

ใครชำระตามทางพระพุทธเจ้าที่สอนนี้ก็เป็สด ๆ ร้อน ๆ เหมือนกัน ปฏิบัติตาม รู้เห็นผลขึ้นมา เป็นธรรมะสด ๆ ร้อน ๆ ประกาศขึ้นในตัวของเราได้ด้วยกันทุกคน จำเป็น

อะไรจะต้องพระพุทธเจ้ายังอยู่ธรรมเหล่านี้จึงจะมี พระพุทธเจ้านิพพานไปแล้วธรรมเหล่านี้ไม่มี ให้กิเลสหลอก ธรรมพระพุทธเจ้าสอนเพื่อความรู้แจ้งเห็นจริงสดๆ ร้อนๆ ผู้ปฏิบัติตามจะได้ผลเป็นที่พอใจโดยลำดับลำดับไป เรียกว่าเป็นธรรมสดๆ ร้อนๆ ไม่ใช่ธรรมสุดเอี่ยมหมดหวังอะไรนา มีอยู่ในติกดาบรรพกาลโน้นกาลนี้ สมัยนี้ไม่มีหวัง ไม่ใช่ธรรมประเภทนั้น ธรรมประเภทนั้นกิเลสหลอกคน

อย่างทุกขที่มันเกิดอยู่ในชั้นนี้ ตั้งแต่ติกดาบรรพกาลไหนๆ ที่ไหนมา มันจะเกิดสดๆ ร้อนๆ อยู่ในสัตว์ในบุคคลนี้ใช้ไหม มันมีติกดาบรรพที่ไหนทุกข ความสุขก็แบบเดียวกัน ธรรมกับกิเลสก็แบบเดียวกัน สดๆ ร้อนๆ เหมือนกัน เอี่ยมไปทางกิเลสเป็นกิเลสขึ้นมาทันที เอี่ยมไปทางธรรมเป็นธรรมขึ้นมาทันที จึงเรียกว่าธรรม บทเวลาปรากฏในเจ้าของแล้วนี้ เริ่มขึ้นไปๆ ตั้งแต่จิตเริ่มมีความสงบเริ่มก้าวออก ตั้งแต่สงบเย็นใจขึ้นมา กระแสนี้จะพัดไปถึงองค์ศาสนา จะเริ่มพัดไปถึงองค์ศาสนา ตั้งแต่จิตสงบเย็น สงบแผ่วเป็นสมาธิ จากนั้นก้าวทางด้านปัญญา เหมือนว่าส่องแสงสว่างถึงพระพุทธเจ้าเรื่อยๆ นี้ละธรรมเป็นอันเดียวกัน

ยิ่งธรรมปรากฏขึ้นที่ใจมากน้อยเท่าไรๆ เหมือนได้จับชายฉกรรพระพุทธเจ้าเลย นิพพานหูดหวิดๆ กับที่เราคว่าใส่นิพพานอยู่ชั่วเอี่ยมๆ หูดหวิดๆ ให้ได้ดำเนินธรรมะเข้าไป นิพพานสดหรือไม่สด แห้งหรือไม่แห้ง จืดหรือไม่จืด ติกดาบรรพไหน เข้าใจไหมละก็ใจมีติกดาบรรพที่ไหน เป็นนักรู้ตลอดเวลาเมื่อเกี่ยวกับเรื่องธรรมเข้าไป ธรรมมีอยู่ตลอดเวลาเช่นเดียวกัน เมื่อรู้เข้าไปแล้วมันก็ขยับ อย่างที่พระพุทธเจ้าแสดงว่า ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นชื่อว่าเห็นเรตถาคต จะเริ่มเห็นกระแสของธรรมจากพระพุทธเจ้ามาตั้งแต่จิตเริ่มเป็นสมาธิ ความสงบเย็นๆ ก้าวเข้าสู่ปัญญา ไกลเข้าไปๆ ปัญญาเป็นชั้นๆ ไกลเข้าไปๆ จนกระทั่งปัญญาพัดกิเลสขาดสะบั้นออกหมดโดยสิ้นเชิงไม่มีอะไรเหลือแล้ว ความบริสุทธิ์พุทธโธของตัวเองผุดขึ้นมา อันนี้กับอันนั้นเข้ากันได้ทันที ติกดาบรรพที่ไหน

ขอให้จิตบริสุทธิ์เถอะ ของเราบริสุทธิ์ผิงกับของพระพุทธเจ้าเป็นอย่างไรนี้เข้ากันได้ทันที ไม่มีคำว่าติกดาบรรพกาลไหนๆ อติตอนาคตไม่มี ขอให้ปฏิบัติ ท่านจึงบอก ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นเรตถาคต ท่านไม่บอกว่าติกดาบรรพกาลโน้นกาลนี้อะไร พิสูจน์ทางใจนะ ธรรมะ เรียบในแบบในแผนตำรับตำราเดียวกันวันยังค่ำ ดีไม่ดีเอาคัมภีร์ทั้งคัมภีร์ที่จดจำได้มา มาเป็นมรรคเป็นผลเป็นนิพพานขึ้นมา แล้วเยอหยิ่งจงหองว่าตัวเรียนมากรู้มาก ทิฐิมานะเกิดขึ้นจากการศึกษาเล่าเรียน ยังมีผู้ไปยกยอบ้างว่าเป็นผู้เรียนมาก เป็น

พระไตรปิฎกเคลื่อนที่เท่านั้นแล้วชี้แตกออกเลย เขาจับทางยกขึ้นสักหน่อยเหมือนควาย ชี้แตกออกเลย เป็นอย่างนั้นนะ นี่ความจำ

เราไม่ประมาท ความจำเป็นพื้นฐาน ท่านเรียกว่าปริยัติ เกสา โลมา นขา ทันทา ตโจ นี่คือความจำ ท่านสอนแล้วปริยัติ สอนตั้งแต่บวช ให้นำปริยัติคือ เกสา โลมา นขา ทันทา ตโจ จนกระทั่งเข้าถึงอาการ ๓๒ ในตัวของเรา สมบูรณ์แล้วด้วยอริยสัจ และสมบูรณ์แล้วด้วยมรรคผลนิพพาน อยู่ตรงนี้ เอาอันนี้ไปคลี่คลาย การคลี่คลายการพิจารณาเรียกว่าภาคปฏิบัติงาน ปฏิบัติไปมันก็รู้เข้าไปเห็นเข้าไป ปล่อยเข้าไปวางเข้าไปๆ จนปล่อยวางโดยสิ้นเชิงเพราะรู้แจ้งเห็นชัดแล้ว นั่นชื่อว่าปฏิเวธ รู้แจ้งแทงทะลุไปโดยลำดับจนกระทั่งทะลุหมดเลยในศาสนาของพระพุทธเจ้าที่สมบูรณ์แบบก็มีอยู่ ๓ ประการ เรียกว่าศาสนาที่สมบูรณ์แบบ ไม่ขาดบาทขาดตาเต็ง คือ ปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ

ถ้ามีแต่ปริยัติไม่มีความหมายอะไรแหละ ขาดบาทขาดตาเต็ง ถ้ามีปฏิบัติบิ๊บบเข้าไปเพิ่มแล้ว ปฏิบัติตาม ปฏิเวธผลของการปฏิบัติจะเกิดขึ้นๆ เกี่ยวโยงกันไปอย่างนี้ นี่ศาสนาของพระพุทธเจ้า ไม่มีแต่ความจำเฉยๆ มาอ้อมมาอด ไม่เกิดประโยชน์อะไร ทิฐิमानะก็สูง คนที่เรียนสูง เลยเอาการศึกษาเล่าเรียนเอาความจำมาเป็นมรรคผลนิพพาน แล้วเยอหยิ่งจองหองไป ท่านผู้ที่ปฏิบัติจริงๆ รู้จริงเห็นจริงท่านไม่มี ความเยอหยิ่งจองหองท่านไม่มีเลย ยิ่งลดลงๆ เหลือแต่ธรรมชาติเข้าได้หมด กับสัตว์สสารสิงเข้าได้หมด เพราะฉะนั้นสัตว์ แม้แต่อยู่ในครรภ์ก็ไม่ให้ทำลาย ฟังซินะ ท่านให้ความเสมอภาคไปหมดนะ นี่ละธรรมเข้าสู่ใจ ใจบริสุทธิ์แล้วเป็นอย่างนั้น

เราพูดถึงเรื่องภาคปริยัติความจำ สังขารความคิดความปรุง จนกระทั่งถึงขั้นของพระอรหันต์เป็นขั้นล้วนๆ ไม่มีกิเลสเข้ามาเจือปน ท่านนำขั้นนี้ไปใช้ทำประโยชน์แต่ท่านไม่ยึดขั้นเหมือนกิเลส กิเลสถือเป็นของตัวด้วย ยึดด้วย แล้วเอาขั้นนี้ไปใช้ด้วย นี่คือขั้นของปุถุชน ขั้นของพระอรหันต์เป็นขั้นล้วนๆ ขั้นไม่มีกิเลส กิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้ว ขั้นก็เป็นเครื่องมือใช้ธรรมดา เป็นอย่างนั้นนะ ให้พากันจำพวกเรา เรียนพุทธศาสนาเลย กลายเป็นเหยียบหัวพระพุทธเจ้านะ เรียนธรรมๆ แต่ไปเหยียบหัวพระพุทธเจ้า เหยียบหัวธรรมไปเรื่อยๆ เวลา นี้ น่าสลดสังเวชนะ

ตัวอาจเอื้อมสุดท้ายคือกิเลส ตัวเยอหยิ่งจองหองสุดท้ายคือกิเลส ทิฐิमानะวางมาดใหญ่ที่สุดไม่มีอะไรเกินกิเลส กิเลสนี้ตัวมาดใหญ่มากทีเดียว เป็นภัยต่อโลกอีกด้วยนะ พิษของกิเลสที่มันตัวมาดใหญ่ๆ ไม่ได้เหมือนธรรม ธรรมรู้เท่าไรเห็นเท่าไร ปลดปล่อยสิ่งที่เป็นภัยคือเรื่องของกิเลส ความยึดมั่นถือมั่น ความสำคัญตน ปลดออกปล่อยออกโดยหลัก

ธรรมชาติ เมื่อถึงขั้นบริสุทธิ์เต็มที่แล้วเข้าได้หมด ฟังซิ แม้แต่อยู่ในท้องก็ไม่ให้เตะไม่ให้ทำลาย ท่านให้ความเสมอภาคหมด ปล่อยวางตามหลักความเป็นจริง มีแต่ความเมตตา ล้วนๆ อ่อนน้อม ไม่มีอะไรจะอ่อนน้อมยิ่งกว่าจิตของพระอรหันต์ท่าน อ่อนน้อมที่สุด

ถึงกิริยาอาการจะแผดออกมาแบบไหนๆ ก็แผดออกมาตามเหตุการณ์ต่างหาก ท่านไม่ได้แผดออกมาตามอำนาจของกิเลส ท่านไม่มีกิเลสท่านจะเอาอะไรออกมา เช่นเขา ถากไม้ ไม้นี้ตรง ตรงนี้ตรง ตรงนี้มันคดมันงอ ถ้าตรงไหนตรงเขาก็ถากเรียบๆ ธรรมดา ถัดตรงไหนคดงอ ขวานเขาก็หนักมือถากแรงเข้าไป นี่ก็เหมือนกัน กิเลสมันมีคลื่นของมัน คลื่นกิเลสเรียบๆ มักจะมีน้อย แต่คดๆ งอๆ นี่มากที่สุด เพราะฉะนั้นต้องได้ใช้ขวานอย่างแรง แล้วก็หาว่าดู ต้นเสามันหาว่าขวานดู เข้าใจไหม ต้นเสาไม่มีวิญญาณ์ แต่ใจของสัตว์ โลกมีวิญญาณ์ มันก็หาเรื่องราวใส่ธรรมทันทีเลย จึงไม่อยากฟัง ใครพูดดูตัวว่ากล่าวบ้าง ถากแรงๆ บ้างเพื่ออันนี้จะได้ตรง มันไม่ยอม มันต้องการคดงออยู่อย่างนั้นใช้ไหมละ คดงอตลอดเวลา หลอกหลวงต้มตุ๋นไม่มีอะไรเกินกิเลสตัวนี้ ตัวคดตัวงอ ตัวปลิ้นปล้อน หลอกหลวง ปั้นขึ้นได้ทุกอย่างเป็นเรื่องของกิเลส ธรรมท่านไม่ปั้น ท่านพูดตามหลักความจริงๆ ดังที่เราพูดอยู่ทุกวันนี้ เราไม่ได้อาจเอื้อมไม่ได้วัตรรอย ความจริงเป็นอย่างเดียวกัน พูดอย่างเดียวกันได้ผิดไปไหน

ธรรมะเป็นของพูดได้ รู้ได้เห็นได้พูดได้ เช่นเดียวกับกิเลส พูดได้เห็นได้ แต่ที่กิเลส หนาๆ มันไม่ได้ว่ามันมีกิเลสนะ มันว่ามันเก่งไปด้วยนะกิเลส แต่ธรรมะมากเท่าไรยิ่งปลดลงปล่อยลงหมดไม่มีอะไรเหลือเลย ต่างกันอย่างนั้น ไม่มีคดมีงอคือธรรม ดังที่เราพาพี่น้องชาวไทยของเรา เราก็ไม่เคยคิดเคยอ่านว่าจะได้นำพี่น้องดังที่อยู่ในท่ามกลางสนาม แห่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์เวลานี้ เราอยู่ในจุดศูนย์กลาง กระเทือนไปหมดเลย เกี่ยวกับเรื่องชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เราอุม้ทั้งหมดเลย เพราะฉะนั้นอะไรที่เข้ามา แตะต้องทำลายองค์กษัตริย์ทั้งสามพระองค์นี้จึงได้พัดได้เหวี่ยงกัน นี้ละเหมือนกับว่าถาก เหมือนกับว่าพัดกันเข้าใจไหม

อย่างที่เขหาเรื่องราว เรายังขบขันนะ ไอ้อู๋ดม เสื่อม นั่นนะ เราเอามาคิดเป็นเรื่องขบขัน เป็นเรื่องสลดสังเวชในความหนาของกิเลสของคน ไม่รู้เนื้อรู้ตัวเลย ว่าหลวงตา บัวนี้อยู่สวนแสงธรรม เขาแต่งคนไปดูเขาว่าอย่างนั้น นี่เห็นไหมเขาปั้นขึ้นมา เขาแต่งคนมา ดูหลวงตาบัว มีแต่แม่ชีแม่ขาวห้าคนหกคนรุมปฏิบัติอุปัฏฐากท่านอยู่ในสำนักสวนแสงธรรม เขาว่าไม่เป็นที่เคารพเลื่อมใส ก็เท่ากับหลวงตาบัวมีเมียมีแม่ชีแม่ขาว อย่างน้อยมีแม่ชีแม่ขาวห้าคนหกคนเป็นเมีย เขาไม่ได้บอกว่า เป็นเมียเท่านั้นแหละ เขาเอาไว้นิดหนึ่ง

มันก็ลงจุดนั้นแล้วใช้ไหมล่ะ นี่แหละเขาป็นขึ้นมาประกาศในท่ามกลางตำรวจสันติบาลหรือ ประกาศเรื่องของเราโจมตีเรา ให้คณะสันติบาลฟัง

ที่นี้ก็มียนายพันตำรวจโทคนหนึ่งนั่งฟังอยู่นั้น เขาทนฟังไม่ได้ เพราะพูดขึ้นมาเรื่องใดกับหลวงตาบ้วนมันเข้ากันไม่ได้เลย ๆ พูดขึ้นมาคำไหนนี่รู้ชัด ๆ ว่าป็นเรื่องขึ้นมา ตั้งหน้าตั้งตาจะโจมตีหลวงตาโดยถ่ายเดียวเท่านั้น ทางนี้ก็ค้านขึ้นมาบอกว่าไม่เป็นความจริง แถบบอกว่าแกเคยรู้เคยเห็นกับเรื่องครูบาอาจารย์องค์นี้ทุกสิ่งทุกอย่างเท่าที่ผ่านมาไม่มี เขาก็บอกว่าไม่มีไม่เป็นความจริง แล้วโกรธให้มันสั่งย้าย นี่เห็นไหมล่ะ ไอ้อุดมนี้มันสั่งย้ายพันตำรวจโทคนนี้ออกไป ด้วยความกลั่นแกล้งเอาเลย คือฝืนมันไม่ได้ จะให้เป็นอย่างมันอย่างเดียว ป็นขึ้นขนาดไหนก็ให้เป็นของจริงไปหมดมันป็นขึ้นมา ปลอมขนาดไหนให้เป็นของจริง นี่ก็สั่งย้ายตำรวจคนนี้ออกไปอยู่นั่นทางอำเภอกุฎชุม(จังหวัดยโสธร)

เรื่องนี้ก็เข้าไปถึงนายกฯให้นายกฯพิจารณา ดูเรื่องนี้ไม่เป็นธรรมอย่างยิ่ง เราก็บอกอย่างนั้น ให้พิจารณาความเป็นธรรม ถ้าธรรมดาการโยกการย้ายไปไหนเราไม่ไปยุ่งนะ เพราะเป็นเรื่องของโลกของสงสารเขา แต่นี่เรื่องมาเกี่ยวข้องกับเรา แล้วก็ผู้ที่คัดค้านก็มาเกี่ยวข้องกับเราคัดค้านขึ้นมา คนนี้ถูกย้าย เราก็บอกตามความจริงตามที่ได้ถูกย้ายเพราะเหตุนี้ ๆ บอกไปถึงนายกฯ ท่านจะพิจารณาอะไรก็แล้วแต่ท่าน เราบอกความจริงไปแล้วก็แล้วเท่านั้น เราไม่ไปตามจงล้งจงผลาญใครใช้ไหมล่ะ ท่านจะปฏิบัติอย่างไรเป็นเรื่องของท่าน เราเรียนความจริงให้ท่านทราบเพียงเท่านั้น นี่มันเป็นอย่างนี้นะ ไอ้อุดมเสื่อมนี้ ไปที่ไหนมีตั้งแต่ทำลายทั้งนั้น ๆ ไอ้อุดมกับไอ้วิษณุ นี่ตัวแสบที่สุดในประเทศไทยของเรา จะทำลายทั้งชาติทั้งศาสนาพระมหากษัตริย์ เราพูดได้อย่างเต็มปาก กิริยาอาการของมันที่เข้ามาตรงไหนทำลาย ๆ สิ่งที่เป็นสารคุณประโยชน์ของชาติไทยเราทั้งนั้น ๆ ไม่มีที่จะมีการส่งเสริมเลย

ยกตัวอย่างเช่นเรานำชาติมานี้ พี่น้องชาวไทยทั่วประเทศอุตสาหะพยายามหาเงินมาทองคำก็ได้ตั้ง ๑๑ ตัน ๓๗ กิโลกรัม ดอลล่าร์ก็ได้ ๑๐ ล้าน ๒ แสนกว่า นี่เรียกว่าเข้าสู่คลังหลวงเรียบร้อยแล้ว ส่วนเงินสดนี้กระจายเป็นพันเป็นหมื่นล้าน ออกตามตึกกรมบ้านช่อง ถ้าอยากตรวจดูว่าเราทุจริตหรือสุจริต เราจะไล่เข้าไปดูตามนั้น มันไปดูโรงพยาบาลเพียงโรงเดียวเท่านั้นมันก็ตายแล้วมันไปดูไม่หมดแหละ คือ..เมื่อไม่จริงให้มาค้านเรา เอ้าจับเราใส่คุกเราก็บอกอย่างนี้ ไม่เห็นมันไป มันกลัวมันตายก่อนละซี ที่ทำมาเหล่านี้ พวกนี้ไม่เคย เงินบาทหนึ่งไม่เคยได้ยีนนายอุดมนายวิษณุนี้เอาไปให้ช่วยชาติบ้านเมือง แล้ว

ทองคำบาทหนึ่งก็ดีดอลลาร์ดอลล์หนึ่งก็ดีเงินบาทหนึ่งก็ดี ไม่เคยเห็นเอาเข้าไปช่วยพี่น้องชาวไทย ทั้ง ๆ ที่อยู่ในท่ามกลางแห่งประเทศไทย

พ่อแม่ของคนเหล่านี้อยู่ในเมืองไทยของเรา แล้วมันไม่เคยเอาเข้าไปเสริม แต่เรื่องการดำเนินคดีเกี่ยวกับการเที่ยวจุดเที่ยวเผาไม้ค้ำค้ำด้านทานเต็มไปหมดพวกนี้นะ ไปเทศนาว่าการที่ไหนแต่งเจ้าหน้าที่ลับ ๆ ๆ ก็มี เจ้าหน้าที่เปิดเผยก็มี ไปห้ามเรา ห้ามประชาชนไม่ให้ไปฟังเทศน์หลวงตาบัว ฟังซินะ นี่พวกนี้ จะไม่ให้ว่ามันทำลายชาติศาสนาจะให้เรียกว่าอย่างไร คำพูดของพระต้องพูดตามหลักความจริงได้ยืนมาอย่างนี้ มันเป็นอย่างนั้นจะให้เรารู้ได้อย่างไร นี่มันไปเที่ยวค้ำค้ำด้านทานเที่ยวจุดเที่ยวเผามาตลอดจนกระทั่งปัจจุบันนี้ มันเอาอะไรมาสร้างคุณงามความดีให้เป็นที่เคารพนับถือบ้างในสองคนนี้นะ มันมีแต่เรื่องทำลาย

กฎหมายมันก็เอากฎหมายมาใช้ มันไม่ได้เอากฎหมายมาใช้ เอาอำนาจป่าเถื่อนเข้ามาใช้ ในเมืองไทยนี้มันกุมอำนาจเอาไว้หมดไอ้วิชยุ จนกระทั่งนายกเราจะไม่มี ความหมายแล้วเวลานี้ มีแต่ไอ้วิชยุนี้มันกุมอำนาจไว้หมดป่า ๆ เถื่อน ๆ เรายังไม่ได้ยินตั้งแต่ว่าห้ามเทศนาว่าการเท่านั้นเอง มันจะเอากฎหมายออกมา ถ้าเอากฎหมายออกมากับเราจะได้พัดกันเข้าใจไหมละ ถ้าเอากฎหมายออกมากับเรานี้พัดกันแน่นอน ไม่ว่าตั้งแต่วิชยุ ๆ โคตรวิชยุมาเราก็ไม่มีถอยเพราะเป็นความผิดเข้าใจไหม เป็นความจริงเราพูดเรายกโคตรของเราไว้กันเลยเข้าใจหรือ เขามีโคตรเราก็มีโคตรชดกันได้นี่นะ ไม่ได้ยินแต่ห้ามเทศนาว่าการ อำนาจป่าเถื่อนเหล่านี้ นอกนั้นมันกินมันกลืนไปหมดนั่นแหละ นี่ละคนทำลายชาติทำลายศาสนา พระมหากษัตริย์ จะเป็นใครไป ชี้ได้อย่างชัด ๆ อย่างนี้เอง

เรายังไม่ตายลูกศิษย์ลูกหาที่มากบอกมากล่าว ไม่ใช่คนมาโกหกหลอกลวงเราตั้งแต่ต้น เราเหมือนสองตัวนี้ สองตัวนี้เก่งมากทีเดียวเรื่องโกหกหลอกลวง ปั้นเรื่องขึ้นมาไม่มีใครกินสองตัวนี้ ขึ้นมาเพื่อทำลาย ๆ ดังว่าหลวงตาบัวมีเมียนั้นแหละ ฟังเอาซินะ ถึงขนาดที่เขาได้ค้ำน ใครไปอยู่ที่สวนแสงธรรมแล้วใครเห็นบ้าง ว่ามีแม่ชีแม่ชาก็คนไปรุมหลวงตาบัวอยู่ในสวนแสงธรรมเคยมีที่ไหน นี่ไอ้จุดมันปั้นขึ้นมา มันบอกว่าแต่งคนมาดูมันว่าอย่างนั้น มันปั้นขึ้นมาว่าแต่งคนมาดู แล้วปั้นขึ้นมาว่าไปเห็นแม่ช้อย่างนั้น ๆ คนที่มันปั้นขึ้นมาให้มาดูนั้นไปหลอกลวงมัน มันก็เป็นผู้หลอกลวงมา เข้าใจไหม เป็นชั้น ๆ อย่างนี้ไอ้

ฟังซิพี่น้องทั้งหลายฟังให้ตึนะ พวกเหล่านี้เป็นภัยต่อชาติโดยตรงไม่มีทางคดทางอ้อมอะไรเลย ชัดเจนมากทีเดียว มันประกาศออกมาอะไร ๆ นี่หาเงื่อนที่จะเป็นสารประโยชน์พอที่จะนำมาวินิจฉัยใคร่ครวญยกมาเป็นประโยชน์นี้ไม่มี เริ่มต้นตั้งแต่ตั้ง

เรื่องขึ้นมา ตั้งแต่เป็นรัฐบาลที่แรก จนกระทั่งบัดนี้จงล้าจองผลาญกันมาเรื่อย ๆ ตั้งเรื่องนั้นขึ้นมา เอ้า ชำระแล้วด้วยเหตุด้วยผลด้วยอรรถด้วยธรรมซึ่งเป็นน้ำที่สะอาด สงบลงไป ตั้งเรื่องนี้ขึ้นมา ตั้งขึ้นมาจนกระทั่งปานนี้ไม่มีเวลาหยุดพวกนี้ มันตั้งขึ้นมาอะไร ก็เพื่อจะทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์โดยถ่ายเดียวเท่านั้น ถ้าต้านทานไม่ไหวมันก็กลับไปหมดเลย ๆ ให้ท่านทั้งหลายทราบไว้เสีย หลวงตาบัวยังไม่ตายพูดได้อย่างเต็มปากทีเดียว เรื่องมันเป็นอย่างนี้จะให้พูดอย่างอื่นไปไม่ได้ เพราะธรรมนี้ต้องพูดตามหลักความจริง ไม่จริงไม่พูดเรา เพียงแต่คิดขึ้นในใจ อะไรขัดใจที่ว่าไม่เป็นธรรมนี้ปิดออกทันที อย่าว่าแต่จะแสดงออกมาทางกิริยาเลย แม้แต่เป็นในใจก็ปิดออก ไม่ให้เข้ามายุ่งเลย จะเอาแต่ธรรมล้วน ๆ คือความจริงเท่านั้นออก นี้เราเอาความจริงออกมาเทศน์ให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ให้ทราบทั่วถึงกัน

เวลานี้กำลังหว่านล้อมไปหมดทีเดียวพวกเปรตพวกผีพวกยักษ์พวกมาร ออกมารุมเข้าไปจะกินโตะชาติไทย ศาสนา พระมหากษัตริย์ของเรา เป็นอาหารว่างด้วยกันหมดนั่นแหละ ถ้าใครหดห้อยู่ในกระดอง มันจะแตกทั้งกระดองแตกทั้งหัวเท่านั้นแหละ ใครเป็นเต่าหดห้อยู่ในกระดอง ถ้าอยากแตกทั้งกระดองแตกทั้งหัวแล้ว เอ้า ให้หดอยู่นะ ทำเป็นสุภาพชนนิ่ง ๆ อยู่นะ ใสนี้มันยิ่งสนุกกลิ้ง ๆ ใต้อย่างรวดเร็ว ๆ ไม่ต้องเคี้ยวก็ได้พวกนี้มันชอบคนสุภาพแบบนี้ สุภาพแบบเต่าหดห้อยู่ในกระดองนั่นแหละ มันชอบเหลือเกิน ประเภทเต่าหดห้อยู่ในกระดองชอบมากที่สุดทีเดียว มันจะต้องไม่ได้เคี้ยวละกลิ้งเลย จำเอานะ เอละวันนี้พูดเพียงเท่านี้ละ

เวลานี้ก็มีพระในร่างกรรมฐาน กำลังไปเที่ยวเลี่ยมสอนพระกรรมฐานให้เข้าในแวดวงเดียวกันกับพวกมันนั่นแหละ ที่จะกลิ้งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ กำลังเที่ยวหว่านล้อมตามภาคอีสานให้ท่านทั้งหลายทราบเอานะ บรรดาพระลูกพระหลานให้พิจารณาให้ดี ผู้ไปเลี่ยมสอนนั้นเป็นคนเช่นไร พระเช่นไร มองดูแพล็บก็รู้ทันทีแล้ว ให้พากันระมัดระวังตัวเอาไว้ เวลานี้กำลังทางโน้นก็หว่านมา เอาเหยื่อติดปลายเบ็ดมาเรื่อย ๆ ทางนี้ก็ออกเป็นเหยื่อติดปลายเบ็ดต่อไปเรื่อย ๆ อย่างนั้นละ มันจะร้อยปาก เฉพาะอย่างยิ่งคนภาคอีสาน ซึ่งเป็นคนโง่ มันจะร้อยปากให้เลือดสาดแดงไปหมดทั่วภาคอีสาน แล้วนำไปเป็นอาหารว่างกินเลี้ยงกันในพวกนี้ละ พวกของมันนี่เข้าใจหรือ พวกกำลังจะกลิ้งชาติ กลิ้งศาสนา พระมหากษัตริย์อยู่เวลานี้ ซึ่งเราทั้งหลายทั้งชาตินี้ รักสงวนเทิดทูนมากที่สุดหัวใจมาตลอดนี้มันกำลังจะเอาธรรมชาติที่มีคุณค่ามากนี้ไปกลิ้งเป็นอาหารว่างของมัน กำลังหว่านล้อมไป

ทุกแห่งทุกหน ภาคอีสานนี้กำลังกระจายออกไปเวลานี้ ออกไปทุกแบบทุกฉบับ ทุกแบบที่มันจะทำได้นั่นละ ให้พากันจำเอานะ

เดี๋ยวนั้น รอเสียก่อน เวลานี้เหยือกกับปลายเบ็ดเต็มอยู่ในวัดป่าบ้านตาด มันเกาะปากใครบ้างนักภวานาให้เลือดสดอยู่ตามนี้นะ มีหรือไม่มี ไม่ต้องบอกว่ามีหรือไม่มี มากต่อมากกว่าอย่างนั้นถูก เข้าใจไหม ความซี้เกียจซี้คร้านความท้อแท้อ่อนแอ มันกล่อมทีเดียวนี่หลับครอกๆ ไปเลย จุดเทียนจุดอะไรไว้ดาดาศก็จุดไปเถอะ เราจะหลับครอกๆ อยู่ที่นี่ คือเหยื่อล่อปลา หลับครอกๆ อยู่ตามนี้มีไหม วัดป่าบ้านตาดทั้งฝ่ายพระ ทั้งฝ่ายฆราวาสเรา นับแต่หลวงตาบัวลงไป นี่ก็เคยเป็นไปแล้ว หลวงตาบัวเคยเป็น กิเลสมันกล่อม เดียวนี้กล่อมไม่ได้บอกตรงๆ เลย พัดขาดสะบั้นลงไปหมด จึงได้นำโทษของมันออกมาแสดงให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่านี่คือเหยื่อล่อปลา จำเอาไว้นะ เอาละพอ ที่นี้จะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz